

[Kirkegaard]

ministre sidder – om der kunne være overvejelser om, at virksomhederne skattefrit kunne dække nye medarbejderes flytteomkostninger.

Endelig vil jeg sige følgende: Der er jo nogle rådighedsregler vedrørende de ledige, og det er ikke noget unaturligt spørgsmål at stille på baggrund af det, vi her har fået at vide, om tidspunktet ikke er kommet til at sige i noget større udstrækning end nu, at ledige også må flytte for at få arbejde.

Svend Heiselberg (V):

Den undersøgelse, som Rosendals Analyse lavede for TV Midt- og Vestjylland, viste, at over halvdelen af alle virksomheder for tiden manglede arbejdskraft, og 70 pct. af denne gruppe havde haft problemer med at skaffe arbejdskraft. Det betyder, at hver tredje møbelvirksomhed, på trods af at der ellers kun er 10 pct.s arbejdsløshed i Ringkøbing og Viborg Amt, har problemer med at skaffe arbejdskraft.

Også i den undersøgelse må man konstatere, at virksomhederne retter en sønderlemmende kritik imod arbejdsformidlingskontorerne. Vi har også for nylig set, hvordan landbruget har givet udtryk for, at det var svært at skaffe arbejdskraft.

Derfor må man spørge: Foretager ministeren sig slet ingenting? Det kan da ikke være rigtigt, at man ikke kan anvise arbejdskraft, når der er 360.000 mennesker, der er arbejdsgørende.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige, at en forudsætning for at få anvist arbejdskraft er, at man henvender sig i arbejdsformidlingen, og det, jeg synes er interessant ved den undersøgelse, som TV/Midt- og Vestjylland har foretaget, er, at 42 pct. af de virksomheder, hvis mening om AF man har efterlyst, og som tilsyneladende mangler arbejdskraft og tilsyneladende vender sig imod arbejdsformidlingen, ikke har henvendt sig til arbejdsformidlingen. Jeg mener at kunne tillade mig at sige, at man ikke kan tage sådan nogle kritikpunkter alvorligt.

Så bliver der spurgt: Hvad agter ministeren og regeringen at gøre? Dertil kan jeg sige, at vi faktisk har gjort ganske meget. Der er afsat 100 mio. kr. til mobilitetsfremmende foranstaltninger. Det har Landsarbejdsrådet taget stilling til en fordeling af, og arbejdsmarkedets parter,

både lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, er i øjeblikket i fuld gang med at komme med ideer til, hvordan man skal bruge de penge.

Ideerne skal helst komme udefra, så min opfordring skal være, at der for de virksomheder, der har nogle gode ideer til, hvordan man kan fremme mobiliteten og sikre en bedre uddannelsespolitik, som passer lige præcis til de virksomheders behov, er en dør åben og i virkeligheden også en åben pengekasse. Der er faktisk 100 mio. kr., som lige præcis har det formål, som hr. Kirkegaard efterlyser, nemlig at imødegå flaskehalse.

Men jeg vil også gerne sige, at vi i regeringen ikke ser flaskehalse som et sygdomstegn. Vi ser dem som et sundhedstegn, for det er faktisk tegn på opsving, det er tegn på, at der er nogle virksomheder, der får nogle ordrer ind. Men det stiller selvfølgelig også regeringen over for den udfordring, som vi gerne påtager os, nemlig en offensiv og massiv efteruddannelsespolitisk indsats, en besked til virksomhederne om, at mangler de planlægningsmuligheder, mangler de virksomhedsrådgivning af den ene eller den anden karakter, er der faktisk penge til det fra denne regerings side.

Det handler altså om, at virksomhederne måske frem for at stille kritiske spørgsmål til arbejdsformidling kommer med nogle konstruktive bud. Så bliver de taget . . .

Anden næstformand (Grove):

Når formanden har rejst sig, er det tegn på, at taletiden er udløbet.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes også, det er en interessant undersøgelse, TV/Midt-Vest har foretaget, og jeg vil gerne spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at de problemer, de 29 virksomheder har, for de tyves vedkommende drejer sig om, at der er mangel på faglært og tillært arbejdskraft, og at de syv øvrige drejer sig om, at der mangler kvalificeret arbejdskraft.

Jeg vil gerne have at vide, hvad det er, ministeren har iværksat på grundlag af disse oplysninger.

Kirkegaard (KF):

Det er temmelig rystende, at ministeren ikke tager problemet alvorligt, hvis virksomhederne